

loven i to Aar. Den højtærede Minister gør opmærksom paa, at da man fik Statsboligfondsløven i 1922, var der to vægtige Grunde til at gennemføre denne Lov, nemlig den herskende Bolignød og den store Arbejdsløshed. Ministeren sagde i sin Indledningstale, at begge disse alvorlige Forhold fremdeles er til Stede indenfor vort Samfund. Jeg vil gerne i Forbindelse med denne Udtalelse sige, at der er jo ogsaa et tredje Forhold, som man med nogen Ret kan tage op til Betragtning i samme Forbindelse, nemlig det Forhold, at den Gang havde vi en lav Krone, medens vi nu har en Krone omtrent i Pari, og at Byggeprisniveauet paa nærværende Tidspunkt er et ganske andet, end det var i 1922. Den højtærede Indenrigsminister siger endvidere i sin Fremsættelsestale, at Loven maa være at betragte som en Afviklingslov, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (J. Chr. Jensen) sagde, at Loven var præget for stærkt af Afvikling. Jeg kan ikke give den højtærede Indenrigsminister eller den ærede Ordfører for Socialdemokratiet Ret i dette. Naar man diskonterer det Prisfald, der er paa Byggepriserne, vil det vise sig, at det Beløb, man som Statsboligfondsløvens Virkning har maattet notere pr. Aar fra 1922 fremefter, har været godt 30 Mill. Kr.; og naar den højtærede Indenrigsminister mener, at for det første Aar af Lovens Forlængelse vil et noteret Beløb paa 20 Mill. Kr. være passende, saa er dette ikke noget Udtryk for Afvikling, idet man fra den højtærede Ministers Side gaar ud fra, at med dette Beløb kan man løse de samme Opgaver som dem, man har løst i de foregaaende Aar med det højere Beløb. Jeg vil ogsaa gerne sige til den højtærede Indenrigsminister — som har sagt i sin Fremsættelsestale, at man fra Finansudvalgets Side havde begæret en Plan eller en ny Ordning, før man vilde tage Stilling til Spørgsmaalet om yderligere Bevillinger —, at det Forslag, vi her er stillet overfor, er ikke nogen Nyordning; det er jo blot og bart en Forlængelse af den gældende Statsboligfondsløve, kun ændret paa enkelte Punkter, idet, som det allerede er nævnt, man har ment at kunne nedsætte de 40 pCt. til 30 pCt. og at Administrationen vil kunne gennemføre Kravet om de 15 pCt., som Byggherren maatte have.

Jeg finder imidlertid, at dette Lovforslag godt kunde have været ledsaget af værdifulde Oplysninger om Boligsituationen; saadanne Oplysninger findes dog ikke. Jeg kan ikke tænke mig, at det ved Spørgsmaalet om Forlængelse af Statsboligfondsløven for 2 Aar er uden Interesse at vide

nøjagtigt, hvordan Boligsituationen er i dette Øjeblik. Jeg kan ikke tænke mig, at det vilde være uden Interesse, at Rigsdagen var fuldkommen klar over det i Pressen ofte debatterede Spørgsmaal, hvor mange ledige Lejligheder, der er i København. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man fra Rigsdagens Side vilde sætte Pris paa at have en ganske bestemt Angivelse af, hvor mange Lejligheder der bliver færdige til April Flyttedag, og hvor mange der bliver færdige i Løbet af den kommende Sommer. Alle disse Ting har i høj Grad Forbindelse med selve Boligsituationen. Naar man fremsætter et Lovforslag med en Gyldighedsfrist paa 2 Aar, var det rimeligt, at man med Hensyn til disse Ting fik en saa detaljeret og rigtig Redegørelse, som det var muligt at fremskaffe. Ogsaa den Kronestigning, der har givet sig Udslag i Pristallets Fald, og dette Pristalds Indvirkning paa Byggematerialernes Pris, spiller i denne Forbindelse en meget stor Rolle med Hensyn til Byggeriet i Fremtiden. Jeg kunde godt tænke mig, at man fra Rigsdagens Side ønskede at faa i hvert Fald nogle af disse Spørgsmaal nærmere belyst.

Hvis Rigsdagen vedtager det fremsatte Lovforslag, kan jeg ikke indse, at man derved skaber en Situation, der afviger fra den, vi har været i vedrørende Byggeforholdene i de sidste 3—4 Aar. Fra mange Sider er der angaaende denne Sag nu og da klaget over, at det var et forholdsvis tungt Apparat, man havde at arbejde med, men i selve Apparatets Sammensætning er der ikke foreslaaet nogen Ændring.

Endvidere gjorde Ministeren i sin Fremsættelsestale opmærksom paa Spørgsmaalet, om der for disse 2 Aars Vedkommende vilde være nogen væsentlig Risiko for Staten. Ministeren besvarede dette Spørgsmaal benægtende eller mente, i hvert Fald, at Risikoen vilde være forholdsvis ringe. Derimod understregede Ministeren den alvorlige Situation, der vilde opstaa, hvis Loven udløb og alt Byggeri standsede. Jeg kan ikke helt dele denne Betragtning. For mig ser det saadan ud, at under den Situation paa Boligomraadet, som vi nu staar i, er der ikke saa lidt, som taler for, at der nu kunde ske en Forandring paa dette Omraade. Det første, jeg i saa Henseende vil pege paa, er det Pristald, som det nye Pristal betinger. Vi har nu her i Landet et Pristal paa 194. Fra autoritativ Side er det hævdet, at naar det danske Samfund var paa et Prisniveau, der svarede til Prisniveauet i de Lande, hvor Konjunkturerne havde fundet deres faste Leje, hvor man